

плахо и смутено,
не прекрачилъ прага:
— Стара майко, де е
твоята щерка драга?

— Горе на небето
ангелъ е — ще кажа,
тебе, малка щерко,
като му покажа.

Зная, че очи му
сълзи ще налѣятъ...
Ти засмѣй се, рожбо,
та да го разсѣеш!

Нани, спи ми, цвѣте,
каранфилче сладко,

утре съ радостъ дветѣ
да посрещнемъ татко!

Спи да ми порастнешъ
пò скоро голѣма
гиздава девойка
сжщо като мама.

Скрила съмъ за тебе
нейната премѣна,
въ нея да ми бждешъ
радостъ и отмѣна.

Нани, нани, нани,
спи, детенце сладко,
бабина надежда,
слънчице на татко!

Калина Малина

Веселятъ Вrabчo-Гrabчo по-
каза рошавата си главичка
изподъ керемидата и погледна
навънъ. Развиделяваше се.

Радостно стана на Вrabчa-
Гrabчa. Подскокна, зачурулика

весело, разпери криле и се
нирна въ утринната синевина.
Хладното утро го поръси съ
капчици роса.

— Ъхъ, че хубава баня! —
рече си Вrabчo-Гrabчo и раз-